

Isak åkallar Herrens namn

Nyckelvers: "Så byggde han ett altare där och åkallade Herrens namn, och han slog upp sitt tält där; och där grävde Isaks tjänare en brunn."

Första Moseboken 26:25

Utvalda skrifter:

Första Moseboken 26:16-33

Vår nyckelvers fokuserar på kulmen av Isaks vistelse i en tid av hungersnöd. Det kan ha varit hans tanke från början att åka ner till Egypten där mat och vatten var praktiskt taget garanterat av Nilens stadiga flöde. Hans far Abraham använde sig av denna strategi. (Se 1 Mosebok 12:10) Isak fick emellertid instruktioner av Jehova att stanna kvar i det utlovade landet. Gud skulle göra en läxa för att visa sin förmåga att försörja sitt folk. Herren ville inte att Isak skulle ta den enkla vägen. Lektionens poäng: även i mycket svåra situationer kommer Gud att försörja.

Vatten är en förutsättning för att överleva hungersnöd. Isaac mindes de brunnar som hans far hade grävt i landet och försökte hitta dem och förnya

deras värdefulla flöde. Vad hade hänt med dem? Filistéerna hade täppt till dem för att förhindra att de användes. Enligt skriften slog Isak "upp sitt tält i Gerars dal och bodde där. Och Isak grävde åter de vattenkällor som man hade grävt på hans fader Abrahams tid, ty filistéerna hade täppt till dem efter Abrahams död. Och han gav dem de namn som hans fader hade gett dem." Första Moseboken 26:17,18; 21:25-31

Respekt och ära för minnet av faderns tro påverkade Isaks önskan att namnge brunnarna enligt deras tidigare benämning. Detta är helt i linje med Jeremias budskap: "Detta är vad HERREN säger: Ställ er vid vägskalet och se er omkring, fråga efter de gamla stigarna, fråga efter den goda vägen och vandra på den, så skall ni finna vila för era själar." (Jeremia 6:16) Vi gör klokt i att hålla oss till de "uråldriga stigar" som våra fäder vandrade på. Dessa stigar är uppenbarade i den djupaste vattenkällan på jorden - den heliga Bibeln, från vilken sanningens levande vatten springer fram.

Isak gav sina tjänare i uppdrag att gräva Abrahams brunnar igen. Det var ett glädjande tillfälle när den första gav vatten. Men glädjen var kortvarig. De lokala boskapsskötarna grälade med Isaks tjänare och sa: "Vattnet är vårt." Isaac övergav den och

kallade den lämpligt nog för *Esek*, vilket betyder "strid". Hans tjänare grävde nästa brunn, men resultatet blev detsamma. Gerars boskapsskötare bråkade med dem och återigen övergav Isak den brunnen och kallade den *Sitnah*, vilket betyder "motstånd". Uthållighet och tro på Guds löften stärkte Isaks beslutsamhet, och han fortsatte arbetet med att återställa sin fars brunnar. Första Moseboken 26:19-21

Den tredje nyligen reparerade brunnen gav också vatten, och det var ingen strid om rättigheterna till den. Isaac gav den namnet *Rehoboth*, som betyder "en bred plats". "Och han gav den namnet *Rehoboth*, ty han sade: Nu har Herren gjort plats för oss, och vi skola bliva fruktsamma i landet." (vers 22) Glädjen över detta förebådade psalmistens ord: "Han förde också ut mig på en vid plats, han befriade mig därför att han hade behag i mig." (Psalm 18:19) På så sätt inspirerades Isak att anropa Herrens namn, precis som hans far Abraham hade gjort.

Dagens nejsägare skulle förneka Guds folk det levande vattnet - den heliga Bibeln. Han försörjer oss som alltid. Som Isak gjorde, åkallar vi med glädje Herrens namn, vår befriare.